

Bijbels perspectief

Woord van de week

Romeinen 8:22 en 23

***Wij moeten (...) elkander aansporen, en dat des te meer,
naarmate gij de dag ziet naderen.***

Als er ooit een tijd is geweest die de actualiteit van dit woord van Paulus raakt, dan is het wel de tijd waarin wij leven! Het liefst lijkt de mens er geen aandacht aan te willen schenken, of hij doet zijn uiterste best het weg te redeneren. Maar eigenlijk is er nooit een tijd geweest waarin het zuchten van de schepping zich zo extreem doet gelden in natuurrampen en bizarre weersomstandigheden, om maar een paar opmerkelijke zaken te noemen. Is de schepping niet inderdaad in barensood?

Omdat je wat dit aangaat niet werkelijk om de feiten heen kunt, word je dus ook met het vervolg van de woorden van Paulus geconfronteerd: dat niet alleen de schepping zucht, maar ook wij. En dat in de verwachting van het zoonschap. Herkent u zich hierin? Kunt u er wat mee? Spreekt Paulus zichzelf ergens niet tegen als hij elders - met uitroepeteken - zegt: Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u! (Filp. 4:4)? Welke relatie moet je leggen tussen 'zuchten' en 'juichen van blijdschap'? Je hebt het dan toch over twee totaal verschillende zaken? Sterker, ze staan toch duidelijk tegenover elkaar? Toch is er wel degelijk een direct verband tussen de beide! Dat verband wordt hier uitgemaakt door wat Paulus omschrijft als 'de verwachting van het zoonschap'. Denk hier eens aan de woorden van Jezus zoals opgetekend in Lucas 21:28, waar staat: Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt. Weet u in welke context Jezus dat woord plaatst? In wat de vertalers boven Lucas 21:5 e.v. hebben aangegeven als *de rede over de laatste dingen*. En dan heb je het ook heel concreet over datgene wat Paulus aangeeft in de gekozen tekstverzen.

De verlossing waarop Jezus in het aangehaalde vers uit Lucas doelde, behelst wat Paulus omschrijft als de 'verwachting van het zoonschap'. De ene kant van de zaak doet zuchten, de andere juichen van blijdschap. Ofwel een kind van God is nooit zonder hoop. Hoe zwarter de rand, hoe sterker het Licht dat zal doorbreken. Daarnaast, als Paulus spreekt over ons zuchten, dan bedoelt hij daarmee tegelijk uit te drukken dat wij reikhalzend verlangen naar dat grootse moment dat voorafgegaan wordt door de voor elk mens merkbare, ja zichtbare en herkenbare barensweeën waardoor de schepping op dit ogenblik gaat.

Kent u het verlangen naar de wederkomst van Christus? Vast en zeker als je weet wat volgens Gods Woord 'zoonschap' voor jou persoonlijk inhoudt! Deel hebben aan de bruiloft van het Lam, delen in zijn Rijk, de beloofde erfenis waarvan je in de vervulling in de Heilige Geest slechts het onderpand hebt ontvangen. Heel Gods schepping geeft in al haar pijnlijk zuchten aan, uit te zien naar de komst van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Zucht ik mee? Is het leven voor mij Christus?

Gebed

Hemelse Vader, de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat uitzien naar Uw wederkomst in Uw Zoon niet alleen Verlossing inhoudt voor Uw kinderen, maar ook een daarop volgende tijd van nog diepere donkerheid, ja, oordeel voor wie achterblijft en grote rampspoed voor Uw volk Israël. Dat maakt het uitzien dubbel... Maar ieder van ons heeft een eigen vrije wil en dus vrije keus om zijn of haar leven aan u te geven of niet. Te leven naar en vanuit Uw Woord of niet. Te veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid of leven in en vanuit ons gevallen ik. Geest van God nog steeds overtuigt U van zonde, oordeel en gerechtigheid. Laat wie dit Woord van de week leest door U, wanneer nodig, overtuigt worden en doe hem of haar buigen bij het kruis en belijden een zondaar te zijn en Uw vergeving nodig te hebben. Laat diegene U vragen te komen in zijn of haar hart. Nog is het genade tijd! We bidden dat om Jezus wil en in zijn Naam, amen.